

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 09-07-21855 מדינת ישראל נ'

א.

24 מאי 2010

בפני כב' השופט משה אלטר, סגן נשיא

1

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

2

ע.א

הנאשם

3

נוכחים:

4

ב"כ המאשימה: עו"ד ליאת מנדל - גור

5

הנאשם: נוכח

6

הסניגור: עו"ד שמואל לוינסטיין

7

ק. המבחן: אין הופעה

8

9

10

פרוטוקול

11

הנאשם:

12

אני מסכים להיות בפיקוח של שירות המבחן.

13

14

15

פסק דין

16

1. בתאריך 27/5/08 נמצא הנאשם מחזיק במחשב המותקן בביתו, שברח' XXXXXX,

17

14 סרטונים שיש בהם חומר תועבה ובו דמותו של קטין, כמתואר בכתב האישום

18

וכן 17 תמונות של קטינות בתנוחות בהן איבר מינן חשוף. לכן הוגש כתב האישום שבפניי,

19

בו מיוחס לנאשם ביצוע עבירה לפי סעיף 214 (ב3) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן:

20

"חוק העונשין").

21

22

2. בישיבת ההקראה הודה הנאשם בכל העובדות הנטענות בכתב האישום. לבקשת סניגורו

23

וחרף התנגדות ב"כ המאשימה, לא הרשעתי את הנאשם, למרות הודאתו, אלא הוריתי

24

להפנותו לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בענייניו, בטרם הרשעה, תוך שהבהרתי כי

25

"אין לראות בהפניית הנאשם לקבלת תסקיר בטרם הרשעה משום הבעת עמדה של

26

ביהמ"ש באשר לתוצאה הסופית".

27

28

3. בתאריך 19/4/2010 ניתן תסקיר בענייניו של הנאשם. התסקיר מבוסס על 3 שיחות שקיים

29

קצין המבחן עם הנאשם ועל מסמכים שהנאשם הציג לו. בתסקיר מפרט קצין המבחן את

30

נסיבות חייו של הנאשם ואת נסיבות ביצוע העבירה והוא ממליץ להטיל על הנאשם צו

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 21855-07-09 מדינת ישראל נ'

א.

24 מאי 2010

- 1 מבחן למשך שנה מבלי להרשיעו בדין. זאת לאור התרשמותו של קצין המבחן כי העבירה
 2 אותה עבר הנאשם "אינה מבטאת סטיית מין אלא קושי רגשי הקשור בעולמו הפנימי
 3 והזוגי", עברו הנקי של הנאשם, נכונותו של הנאשם להשתלב בטיפול ייעודי-פרטני
 4 במסגרת שירות המבחן והחשש כי הרשעה "עלולה להביא לרגרסיה בהישגיו האישיים
 5 והמקצועיים, עד כדי פיטוריו ופגיעה במקור פרנסתו".
 6
 7 4. בישיבת יום 4/5/2010 שמעתי את טיעוני הצדדים הן לעניין ההרשעה והן לעניין העונש,
 8 למקרה והנאשם יורשע.
 9
 10 ב"כ המאשימה התנגדה נמרצות לקבלת המלצת שירות המבחן. היא ביקשה להרשיע את
 11 הנאשם לאור הודאתו ועתרה להטיל עליו עונש שיכלול מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.
 12 זאת מהנימוקים אותם פירטה בהרחבה בטיעוניה.
 13
 14 הסניגור, לעומתה, ביקש לאמץ את המלצת קצין המבחן. זאת מהנימוקים אותם פירט
 15 בהרחבה בטיעונו. לחילופין, למקרה ותהיה הרשעה, ביקש הסניגור, מאותם נימוקים,
 16 להסתפק בענישה הצופה פני עתיד.
 17
 18 ראוי לציין שכל צד הפנה לפסיקה שיש בה, לדעתו, כדי לתמוך בטיעונו.
 19
 20 5. כאמור, הנאשם הודה בעובדות שפורטו בכתב האישום, אולם טרם הורשע. לכן שומה
 21 עליי להחליט, תחילה, אם יש מקום, בנסיבות המקרה שבפניי, להימנע מהרשעתו של
 22 הנאשם בעבירה שבביצועה הודה.
 23 ככלל, כאשר בימ"ש מוצא כי נאשם ביצע את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום - בין
 24 אם בעקבות הודאת הנאשם ובין אם לאחר שמיעת ראיות - ומעשים אלה מגלים עבירה, יש
 25 להרשיע את הנאשם בביצוע אותה עבירה. אולם כמו לכל כלל, גם לכלל זה ישנם חריגים.
 26 החוק מאפשר, באותם מקרים חריגים, להטיל על הנאשם מבחן ללא הרשעה (מכח הוראות
 27 סעיף 1 (2) לפקודת המבחן (נוסח - חדש) תשכ"ט - 1968) או צו שירות, ללא הרשעה, בנוסף
 28 לצו מבחן או בלעדיו (מכח הוראות סעיף 71 א. (ב) לחוק העונשין).
 29 כאמור, רק במקרים חריגים לא ירשיע ביהמ"ש נאשם שלגביו מצא כי ביצע את העבירה.
 30 השאלה מה הם המקרים בהם יטיל ביהמ"ש צו מבחן ו/או צו שירות על נאשם שביצע את

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 21855-07-09 מדינת ישראל נ'

א.

24 מאי 2010

- 1 המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, מבלי להרשיעו, נדונה בהרחבה בע.פ. 2083/96, תמר
 2 כתב נגד מדינת ישראל (פורסם בפד"י כרך נב', חלק שלישי, עמ' 337). כדברי כב' השופטת
 3 הגב' ד. דורנר (שם, בעמ' 342, סעיף 7, מול האותיות א-ד),
- 4 "תכליתו של סעיף 71 א. לחוק (לחוק העונשין - מ.א.), כפי שהיא משתקפת גם מן
 5 ההיסטוריה החקיקתית שלו, דומה אפוא לתכלית סעיף 1 לפקודת המבחן,
 6 המאפשר, כאמור לעיל, להטיל מבחן ללא הרשעה. מטרת שני אמצעים אלה הינה
 7 שיקומית. ואולם, כידוע, שיקומו של נאשם - הגם שהוא מהווה שיקול מהותי
 8 שלציבור כולו עניין בו - הינו אך אחד משיקולי הענישה, שאליו מתווספים שיקולים
 9 אחרים הנובעים מאופייה של העבירה.
- 10 אכן, ענישתו של נאשם היא אינדיווידואלית ובית המשפט בוחן עניינו של כל נאשם
 11 ונאשם ואינו קובע את עונשו אך על - פי מהות העבירה. ואולם, מהותה של
 12 העבירה, הצורך בהרתעת הרבים ובעבירות שקורבן אינו הפרט אלא הציבור כולו,
 13 אף הוקעת מעשי העבירה - בצירוף מדיניות ענישה אחידה ככל האפשר על יסוד
 14 שיקולים אלה - כל אלה משמשים כגורמים העלולים לגבור אף על שיקומו של
 15 הנאשם.
- 16 הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה
 17 לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות
 18 המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה
 19 האחרים המפורטים לעיל".
- 20 להבהרת מכלול השיקולים שעל ביהמ"ש לשקול בבואו להחליט אם מן הראוי להרשיע
 21 נאשם שביצע את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, או שמא ראוי להימנע מהרשעתו
 22 והאיזון הנדרש בין השיקולים, יפים דברי כב' השופטת הגב' א. פרוקצ'יה בע.פ. 2669/00,
 23 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בפד"י כרך נד' חלק שלישי, עמ' 685), לפיהם,
- 24 "... משמתבקש בית המשפט לשקול אימתי יחיל את הכלל המדבר בחובת הרשעה
 25 ומתי יחיל את החריג בדבר הימנעות מהרשעה, נדרש איזון שיקולים המעמיד את
 26 האינטרס הציבורי אל מול נסיבותיו האינדיווידואליות של הנאשם. בראייה כוללת,
 27 נשקל מן הצד האחד הצורך במיצויו של ההליך הפלילי בדרך של הרשעת העבריין
 28 כדי להשיג בכך, בין היתר, את גורם ההרתעה והאכיפה השוויונית של החוק.

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 21855-07-09 מדינת ישראל נ'

א.

24 מאי 2010

1 שיקול ציבורי זה פועל במשנה תוקף ככל שחומרת העבירה גדולה יותר, והנזקים
2 לפרט ולציבור מביצועה גוברים.

3 כנגד השיקול הציבורי נשקל עניינו של הפרט, הנאשם, ובמסגרת זו נבחנים נתונים
4 שונים הנוגעים אליו, וביניהם – טיב העבירה שעבר וחומרתה, עברו הפלילי, גילו,
5 מצב בריאותו והנזק הצפוי לו מהרשעה. באשר לנאשמים בגירים, במאזן
6 השיקולים האמור גובר בדרך כלל השיקול הציבורי ורק נסיבות מיוחדות, חריגות
7 ויוצאות דופן ביותר תצדקנה סטייה מחובת מיצוי הדין בדרך הרשעת העבריין,
8 וזאת, לרוב, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי מהרשעה בדין
9 לבין חומרתה של העבירה והנזק הצפוי לעבריין מההרשעה" (שם, בעמ' 690 מול
10 האותיות א' – ג').

11 וכן דבריה בע"פ 9839/06 אסנת אלון לאופר נ. מדינת ישראל (פורסם בתק-על 2007 (4),
12 לפיהם רק (4546),

13 "מקום שבנסיבות מיוחדות וחריגות עלול להיווצר יחס בלתי סביר באורח קיצוני
14 בין חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי הכללי לבין עוצמת הפגיעה באנשים
15 הצפויה מההרשעה, עשויה לקום הצדקה לעשות שימוש בסמכות השיפוטית של אי
16 הרשעה. לצורך כך יש להתחשב, מן הצד האחד, במשמעותה של העבירה שנעברה
17 מבחינת השלכתה על הנורמות החברתיות והמסר הציבורי המתחייב מהן; ... יש
18 לשקול במבט רחב גם את השפעת אי ההרשעה על ההליך הפלילי בכללותו, ואת
19 המסר החברתי שאי הרשעה עלול לאצור בחובו בנסיבות העניין הספציפי.

20 מנגד, יש לתת את הדעת לנאשם האינדיבידואלי, לנסיבותיו האישיות המיוחדות
21 ולהשפעת ההרשעה על חייו ועל סיכויי שיקומו; יש לקחת בחשבון נסיבות אישיות
22 שונות - גיל, עבר פלילי קודם ונתונים שונים הקשורים למצבו האישי והבריאותי.
23 יש לבחון את השפעת ההרשעה על עיסוקו המקצועי של הנאשם ועל מצבו הכלכלי
24 והמשפחתי. בסופו של יום, ניצבת השאלה בכל עוצמתה - האם בנסיבות המיוחדות
25 של העניין, השיקול האינדיבידואלי, על היבטיו השונים, גובר על השיקול הציבורי -
26 מערכת הכללי, באופן שהגם שהנאשם ביצע את העבירה בה הואשם, סובלת
27 הנורמה החברתית הכללית את אי הרשעתו בדין".

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 21855-07-09 מדינת ישראל נ'

א.

24 מאי 2010

- 1 אשר למקרה שבפניי, לאחר ששקלתי בעניין, תוך שנתתי את דעתי למהות העבירה
 2 ולנסיבות ביצועה, לטיעוני הצדדים, לאמור בתסקיר ולפסיקה אליה הפנו אותי הצדדים,
 3 הגעתי למסקנה כי אין במקרה שבפניי "נסיבות מיוחדות חריגות ויוצאות דופן ביותר",
 4 כדברי כב' השופט א. פרוקצ'יה בע.פ. 2696/00 הנ"ל, המצדיקות את אי הרשעת הנאשם. אין
 5 זה המקרה בו "השיקול האינדיבידואלי, על היבטיו השונים, גובר על השיקול הציבורי -
 6 מערכתי הכללי", כלשון כב' השופטת א. פרוקצ'יה בע.פ. 9839/06. הכל כפי שיובהר בסעיף
 7 6 להלן.
- 8 אמנם העבירה שבביצועה הודה הנאשם אינה מהחמורות שבספר החוקים - העונש המירבי .6
 9 הצפוי בגינה הוא שנת מאסר בלבד - אולם יש לזכור כי, כדברי כב' השופט מר א. לוי ברע"פ
 10 3890/09 ענבר מור נ. מדינת ישראל (בו נדונה בקשתו של מר ענבר מור ליתן לו רשות לערער
 11 על החלטת בימ"ש מחוזי לדחות את ערעורו על החלטת בימ"ש שלום להרשיעו בביצוע
 12 עבירה לפי סעיף 214 (ב3)),
- 13 "... התכלית המונחת בבסיס העבירה בה הורשע המבקש - החזקת פרסום תועבה
 14 ובו דמותו של קטין (שזו העבירה אותה עבר גם הנאשם שבפניי - מ.א.) - היא בראש
 15 ובראשונה מיגור התופעה החמורה של התעללות מינית בקטינים. סיווגה כ'עוון'
 16 אינו משנה מן החומרה המיוחסת לעבירה זו, ואף לא מן העובדה כי במעשיו
 17 תרם המבקש לעידוד התופעה, גם אם בעקיפין. אדרבא, העבירה בה הורשע
 18 המבקש נועדה לטפל בדיוק במקרים בהם הפגיעה הנגרמת לקטינים איננה ישירה,
 19 אלא כזו הנגרמת על ידי אלו המחזיקים ברשותם חומר פדופילי ובכך מעודדים
 20 את יצירתו והפצתו" (ההדגשה שלי - מ.א.).
- 21 בהקשר זה ראוי גם לצטט מתוך דברי ההסבר להצעת החוק (הצעות חוק 2639 מיום
 22 21/7/97), שהביאה לחקיקת תיקון 52 לחוק העונשין, במסגרתו הוסף ביום 5/8/98 סעיף
 23 214 (ב3) לחוק העונשין, בהם נאמר, בין היתר (בעמ' 472) כי,
- 24 "בשנים האחרונות התגברה תופעת ניצולם של קטינים בתעשיית הפרסומים
 25 הפורנוגרפיים. המדובר לא רק בפרסומים על דפי התקשורת הכתובה, אלא גם
 26 בסרטים ובקלטות וידאו המופצים גם באמצעות תקשורת מחשבים... חומר
 27 התועבה המצוי בקלטות הוא קשה במיוחד ומתגלה בו ניצול מיני חמור של
 28 קטינים, לעתים גם תוך עשיית מעשי אלימות חמורים בקטינים..."

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 09-07-21855 מדינת ישראל נ'

א.

24 מאי 2010

- 1 כדי לטפל בתופעה הזו הוצע, בהצעת החוק, לקבוע ארבע עבירות שונות בכל הקשור
 2 לשימוש בגופו של קטין לצורך פרסום תועבה, לרבות עבירה של החזקת חומר תועבה שיש
 3 בו דמות של קטין, גם אם ההחזקה היא לשימושו הפרטי של המחזיק ולא לצורך הפצת
 4 חומר התועבה ברבים, זאת משום שכפי שצויין בהצעת החוק,
- 5 "אנשי מקצוע סבורים שכדי להגן על הקטינים צריך להקטין את הדרישה של
 6 אנשים פרטיים לחומר מסוג זה. באיזון בין חופש הבחירה של אדם לגבי חומר
 7 קריאה או צפיה שהוא מחזיק בביתו, (לבין) הפגיעה בקטינים המשמשים להפקת
 8 חומר תועבה זה וניצולם המיני של קטינים, הגנתו של הקטין חשובה יותר".
- 9 לכן ברור שהאינטרס הציבורי מחייב את הרשעתו של מי שעובר עבירה לפי סעיף 214
 10 (ב). אי הרשעה של מי שמבצע עבירה כזו עלול לשדר לציבור מסר מוטעה לפיו מדובר
 11 במעשה קל ערך ויפגע קשות במלחמה בתופעת ניצולם של קטינים בתעשיית הפרסומים
 12 הפורנוגרפיים.
- 13 גם ביהמ"ש המחוזי מרכז ציין מפורשות, בפסק הדין שניתן בעפ"ג 09-11-716, מדינת
 14 ישראל נ. פלוני, אליו הפנה הסניגור בסיכומיו, כי בדרך כלל מי שעובר עבירה לפי סעיף
 15 214 (ב) לחוק העונשין צריך להיות מורשע והבהיר כי מקובלת עליו העמדה "... הרואה
 16 בחומרה רבה את העבירה של החזקת פרסום תועבה שבו דמותו של קטין" והוא אף שותף
 17 לדעה כי "בית המשפט צריך ליטול חלק במיגור התופעה החמורה של התעללות מינית
 18 בקטינים, גם כאשר הפגיעה הנגרמת לקטינים איננה ישירה אלא עקיפה, בצורה של החזקת
 19 חומר פדופילי. המאבק נעשה גם בדרך של אכיפת הדין הפלילי ולרבות הרשעה וענישה
 20 מתאימה", הגם שבאותו פסק דין דחה ביהמ"ש המחוזי את הערעור על אי הרשעתו של
 21 הנאשם דשם, אולם זאת בשל הנסיבות המיוחדות והחריגות של המקרה שנדון שם,
 22 ובעיקר בשל העובדה שמחומר הראיות שהובא בפניו עלה כי הנאשם דשם עבר בילדותו
 23 התעללות מינית וכי קיימת זיקה ישירה בין התעללות מינית זו לבין העבירה שביצע. לכן
 24 אין ללמוד מאי ההרשעה שם לענייננו.
- 25 נשאלת השאלה האם הרשעתו של הנאשם שבפניי, שעברו נקי ושזו לו הסתבכותו הראשונה
 26 עם החוק, תיפגע בו פגיעה כה חמורה שבאיזון בין השיקולים הנשקלים ע"י ביהמ"ש
 27 בבואו להחליט אם להרשיע או לא להרשיע נאשם שביצע את המעשים המיוחסים לו
 28 בכתב האישום, יש להעדיף את האינטרס שלו על פני האינטרס הציבורי וכלשון כב'
 29 השופטת א. פרוקצ'יה בע.פ. 9839/06 הנ"ל, האם בנסיבות המקרה שבפניי "עלול להיווצר

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 09-07-21855 מדינת ישראל נ'

א.

24 מאי 2010

- 1 יחס בלתי סביר באורח קיצוני בין חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי הכללי לבין עצמת
 2 הפגיעה" (ההדגשה שלי - מ.א) הצפויה לנאשם מההרשעה. התשובה לשאלה זו שלילית.
 3 אמנם נטען כי הרשעה עלולה להביא לפיטוריו של הנאשם ולאובדן מקור הפרנסה שלו,
 4 אולם לא הובאה כל ראיה פוזיטיבית - כגון מכתב מהמעסיק - שאמנם כך ייקרה. גם לא
 5 הובאה כל ראיה לכך שאם יפוטר, לא יוכל למצוא מקום עבודה אחר בשל הרשתות.
 6
 7 גם העובדה שקצין המבחן המליץ שלא להרשיע את הנאשם אין בה כדי לשנות לענייננו
 8 שכן, כפי שנקבע בפסיקה, תסקיר שירות המבחן הינו בגדר המלצה בלבד. שיקוליו של
 9 שירות המבחן, בבואו להמליץ בפני בית המשפט על הרשתות או אי הרשתות של נאשם,
 10 כמו גם בבואו להמליץ על העונש אותו ראוי להטיל על נאשם שהורשע, אינם זהים,
 11 בהכרח, לשיקוליו של ביהמ"ש (ראה, בעניין זה, את דברי כב' השופט מ. אלון בע"פ
 12 344/81, מדינת ישראל נ. שחר סגל ואח', פורסם בפד"י לח' חלק רביעי, עמ' 313).
- 13 7. סיכומו של דבר, לאור האמור בסעיף 6 דלעיל, לעיל ולאור הודאת הנאשם בישיבת יום
 14 25/1/2010, אני מרשיע אותו בביצוע העבירה שיוחסה לו בכתב האישום.
- 15 משהרשעתי את הנאשם, שומה עליי לגזור את דינו.
 16 למרות חומרת העבירה, בשל מהותה, והצורך להילחם בתופעה של ניצול קטינים בתעשיית
 17 הפירסומים הפורנוגרפיים, אני סבור שאין זה המקרה בו ראוי למצות את הדין עם הנאשם
 18 עד כדי הטלת עונש מאסר לריצוי בפועל. יש לקחת בחשבון לקולא את הודאתו בהזדמנות
 19 הראשונה, את נסיבותיו האישיות כפי שהן עולות מהתסקיר ומטיעוני הסניגור, את
 20 העובדה שהעבירה שביצע לא מבטאת סטיית מין ולכן אין לראות בו כמי שעלול לסכן את
 21 הציבור וכן את העובדה שבעצם ההרשעה יש כבר משום עונש לנאשם.
 22
- 23 אשר על כן, מוטל על הנאשם עונש כדלקמן:
- 24 * קנס בסך 4,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם תוך 60 יום מהיום.
- 25 * מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור תוך 3
 26 שנים מהיום כל עבירה מהעבירות המנויות בסימן י' לפרק ח' לחוק העונשין
 27 ויורשע עליה.

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 21855-07-09 מדינת ישראל נ'
א.

24 מאי 2010

1 לאור המלצת קצין המבחן והסכמת הנאשם, אני מצווה על העמדתו של הנאשם *
2 בפיקוח של שירות המבחן לתקופה של שנה, במהלכה ישולב בטיפול ייעודי -
3 פרטני, כפי שיוחלט ע"י שירות המבחן.
4 הוסברה לנאשם משמעות הצו והוא הוזהר כי אם לא ימלא אחר הצו מכל בחינה
5 שהיא ו/או אם יעבור עבירה נוספת כלשהי במהלך תקופת המבחן, ניתן יהיה
6 להביאו מחדש בפני ביהמ"ש ולהטיל עליו עונש נוסף בגין העבירה בה הורשע בתיק
7 זה.

8 אני מורה על השמדת המוצגים. *
9 הודע כי לצדדים זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

10

11

12

ניתן והודע היום י"א סיון תש"ע, 24/05/2010 במעמד הנוכחים.

13

14

משה אלטר, סגן נשיא

15

16

17

למזכירות: נא לשלוח את העתק פסק הדין לשירות המבחן.

18

הוקלד על ידי: רונית דיגורק